

Johannes van Sahagun =

Johannes v. San Facondo

ca. 1430 – 1479

succesvol predikant

promotor van vrede

pleiter van sociaal recht

devotie voor H. Eucharistie

Johannes ontwikkelt zich van intelligente maar verlegen jongen tot een krachtig predikant. Zijn klare taal, oprechtheid, openhartigheid en integriteit trekken een groot publiek aan en zijn preken hebben effect. Na zijn studie theologie en kerkelijk recht aan de Universiteit van Salamanca wordt hij in 1460 benoemd als lid van het Universiteits College van St. Bartholomeus en tevens als priester van de St. Stefanuskerk in Salamanca. Deze jaren heeft hij echter veel last van nierstenen. Wanneer het werken onmogelijk wordt, geeft hij zijn functies terug. Hij moet een zware operatie ondergaan en belooft God een kloosterling te worden als hij de operatie goed doorstaat. Eeuwen later zal hij worden aangeroepen als heilige tegen nierstenen.

In 1463 ontvangt het Augustijnse convent deze stadsgenoot met open armen. Zijn geleerdheid en en nog grotere vroomheid worden zeer gerespecteerd. Zeer stipt onderhoudt hij de Regel van Augustinus. Karakteristiek voor zijn gebedsleven is zijn grote devotie voor de eucharistie. Bij het sacrament ziet hij meermalen Christus verschijnen.

Als Augustijn blijft Johannes preken met dezelfde felheid als voorheen. Als een horzel achtervolgt hij zijn zondaars. Zijn tirades tegen luxueuze kleding, overspel, prostitutie, sociaal onrecht als uitbuiting van arbeiders bezorgen hem vijanden in invloedrijke kringen. Maar hij is niet gevoelig voor laster of bang voor bedreigingen. En wie bij hem biecht moet de hele waarheid vertellen; elke leugen doorziet deze vrome man. Salamanca heeft ook een krachtige predikant nodig. De stad wordt al enige jaren geteisterd door twee rivaliserende bendes. Er gaat geen dag zonder bloedvergieten voorbij. Met zijn preken, zijn stille gebeden 's nachts en boetedoening slaagt hij er niet in de facties te verzoenen. Tot het moment dat sommige bendeleden gewapend de kerk betreden. Door goddelijke ingeving preekt Johannes dat wie ook maar het zwaard durft te trekken onmiddellijk zal sterven. De brutaalste onder hen wil zijn zwaard trekken, maar valt neer. Deze publieke gebeurtenis blijft niet zonder effect. De vrede wordt hersteld en nageleefd. Johannes van Sahagun krijgt ondanks zijn vijanden de reputatie van vredestichter.